

38 ஆடம் பொருள் கலைஞர்

“அடுத்த பத்தாண்டுகளில் தமிழ்நாட்டை 100 சதவிகிதம் எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தவர்கள் உள்ள மாநிலமாக மாற்றுவதோடு மட்டும் நாங்கள் மனநிறைவை அடையப் போவதில்லை. எங்கள் குறிக்கோள் இதைவிடவும் அதிகமானது. அடுத்த 10 ஆண்டுகளில் எங்கள் மாநிலத்தில் உள்ள அனைவரையும் கணினியைப் பயன்படுத்த அறிந்தவர்களாகச் செய்ய வேண்டுமென்பதே எங்கள் விருப்பமாகும். எனவே, அடுத்தக் கல்வி ஆண்டில் இருந்து பள்ளி, கல்லூரிப் படிப்பில் தகவல் தொழில்நுட்பவியலை ஒரு பாடமாக வைக்க நாங்கள் முடிவு செய்துள்ளோம்” என்று 1998-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 4-ஆம் தேதி, தலைமைச் செயலகத்தில் நடைபெற்ற தகவல் தொழில்நுட்பத் தொழிலதிபர்களின் கூட்டத்தில் அறிவித்தார், அன்றைய முதலமைச்சர் முத்தமிழறிஞர் கலைஞர்.

ஆனால், அப்படி ஓர் அறிவிப்பை, ‘எடுத்தேன் கவிழ்த்தேன்’ என்கிற விதத்தில் அவர் வெளியிட்டு விடவில்லை. அதைச் சொல்வதற்கு அவரிடத்தில் அமுத்தமான காரணங்கள் இருந்தன.

புதிய பொருளாதாரக் கொள்கைகள் அறிவிக்கப் பட்டவுடன், உலக நாடுகளுக்கான மிகச் சிறந்த சந்தையாக 90-களில் இந்தியா உருவெடுத்தது. அந்த வாய்ப்பை நன்கு பயன்படுத்திக் கொண்டது தமிழ்நாடு. அப்போது அண்ணா பல்கலைக்கழகம், இந்தியத் தொழில்நுட்பவியல் நிறுவனம், திருச்சி பிராந்தியப் பொறியியல் கல்லூரி மற்றும் சில தனியார் பொறியியல் கல்லூரிகள் மட்டுமே தகவல் தொழில்நுட்பம் மற்றும் அதன் தொடர்புடைய பாடங்களை வழங்கி வந்தன. அதன் காரணமாக, ஆண்டுதோறும் 13 ஆயிரம் தகவல் தொழில்நுட்பப் பட்டதாரிகள் வெளிவந்தனர்.

இதனால், தமிழ்நாட்டின் தகவல் தொழில்நுட்பம் சீரான வளர்ச்சியைக் கண்டு வந்தது. 1994-1995 - இல் மென்பொருள்

1996 செப்டம்பர் 30 அன்று தமிழ் ஆட்சிமொழி மற்றும் பண்பாட்டுத் துறையில் இணையப் பயன்பாடு மேற்கொள்ளப்பட்டிருப்பதைத் தொடர்ந்து, அமைச்சர் தமிழ்க்குழுமகள், கலைஞருக்கு தமிழில் மின்னஞ்சல் செய்தார். அதற்கு கலைஞரும் மின்னஞ்சலில் தமிழில் வாழ்த்தினார். இவ்வாறு வளர்ந்து வந்த தகவல் தொழில்நுட்பத் துறையில் தன்னையும் இணைத்துக் கொண்டார் தலைவர்.

பல்வேறு துறைகளில் தொலைநோக்குப் பார்வையுடன், முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் செயல்படுத்திய திட்டங்கள், உருவாக்கிய கட்டமைப்புகள் குறித்து இந்தப் பகுதியில் பார்த்து வருகிறோம். இந்த வாரம் **மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் கணினி!**.

ஏற்றுமதியில், தமிழ்நாட்டின் பங்கு 36 கோடி ரூபாய் என்கிற அளவில் இருந்து, 1997-1998-இல் 425 கோடி ரூபாய் என்ற அளவுக்கு உயர்ந்தது. கணினி ஹார்டுவேர் சாதனங்களை 750 கோடி ரூபாய்க்கு தமிழ்நாடு ஏற்றுமதி செய்திருந்தது. அந்த சமயத்தில் தமிழ்நாட்டிலிருந்த மென்பொருளாளர்களின் எண்ணிக்கை வெறும் 22 ஆயிரம் மட்டும் தான். ஆனால், அப்போதே அது இந்திய அளவில் மிக அதிகமான எண்ணிக்கையாக இருந்தது.

இவ்வாறு பலமாக இருந்த தொழில் துறைக்கு மட்டுமல்லாமல் கல்விக்கும் தேவையான கட்டமைப்பு வசதிகளின் மூலம், தகவல் தொழில்நுட்பத்தில் நாட்டிலேயே தமிழ்நாடு முன்னணிக்கு வரமுடியும் என்ற நோக்கத்தில்தான், கலைஞர் மேற்கண்ட அறிவிப்பைச் செய்தார்.

360 டிகிரி முன்னேற்பாடு

மேற்கண்ட அறிவிப்பைச் செய்வதற்கு முன்னும் பின்னும் கலைஞர் அவர்கள் மேற்கொண்ட முயற்சிகளை, கொஞ்சம் திரும்பிப் பார்த்தால், அவர் போன்ற தொலைநோக்குடன் இருந்த தலைவர்கள் இனி பிறப்பார்களா என்று சந்தேகம் தோன்றும்.

1996-இல் ஆட்சிக்கு வந்ததும், 1996-1997-ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையில், கம்ப்யூட்டர் வளர்ச்சி தடைபட்டுவிடக் கூடாது என்ற நோக்கத்துடன் கம்ப்யூட்டர் கருவிகளுக்கு முந்தைய ஆட்சியில் விதிக்கப்பட்டிருந்த 12 சதவிகித வரியை நான்கு சதவிகிதமாகக் குறைத்து பொருளாதார அளவிலே கணினிகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தார் கலைஞர்.

பிறகு 1997-1998-இல் இந்தியாவிலேயே முதன்முறையாக சென்னையில் ‘டானிடெக்’ (தமிழ்நாடு இன்ஸ்டிடியூட் ஆஃப் இன்ஃபர்மேஷன் டெக்னாலஜி - TANITEC) என்ற அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டு, அதன் மூலம் கம்ப்யூட்டர் கிராபிக்ஸ், மென்பொருள் மற்றும் வன்பொருள் பொறியியல், மல்டிமீடியா, டிஜிட்டல் டெக்னாலஜி போன்ற படிப்புகள் வழங்கப்பட்டன. அதே 1997-இல் தகவல் தொழில்நுட்பக் கொள்கையும் வகுக்கப்பட்டது. பிறகு, 1998-99-ஆம் ஆண்டு 50 அரசு மேல்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு ரூ.352.08 இலட்சம் செலவில் கணிப்பொறி வழங்க உத்தேசிக்கப்பட்டது.

கல்லூரி அளவில், அனைத்து அரசுக் கல்லூரிகளிலும் இளம் அறிவியல் கணிப்பொறி (பி.எஸ்சி. கம்ப்யூட்டர் சயின்ஸ்) பாடத்தினை ஒரு பாட வகுப்பாகத் தொடங்கி, படிப்படியாகச் செயல்படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டது. 1998-ஆம்

மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் கணினி!

தமிழ்நாடு தகவல் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியின் அடிப்படை

ஆண்டிலேயே 25 அரசு கல்லூரிகளில் இளம் அறிவியல் கணிப்பொறி பாடத்திட்டங்கள் நடத்தப்பட்டு வந்தன. 1998-1999-ஆம் ஆண்டு கூடுதலாக 10 கல்லூரிகளில் இளம் அறிவியல் கணிப்பொறி பாடவகுப்பு தொடங்க உத்தேசிக்கப் பட்டது.

தொழில்துறை அளவில், இந்தியாவிலேயே முதலாவது தகவல் தொழில்நுட்ப மையமாக அமைந்த ‘டைடல் பார்க்’ தொடர்பான பூர்வாங்கப் பணிகள் தொடங்கப்பட்டன. சமூக அளவில், 1998-இல் மாநிலத்தின் மூலையுருக்குகளில் எல்லாம் சுமார் 13 ஆயிரம் சமுதாய இணைய மையங்களை அமைத்திட, இந்திய தகவல் தொழில்நுட்பத் துறையில் முன்னோடியாக விளங்கிய சாம் பிர்ரோடா தலைவராக இருந்த ‘வேர்ல்டு டெல்’ நிறுவனத்துடன் ஒப்பந்தம் போடப்பட்டது.

பண்பாட்டு அளவில், 1999-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரியில், ‘தமிழ்நெட்-99’ என்ற தலைப்பில், உலகத் தமிழ் இணைய மாநாடு நடைபெற்றது. அதில் தமிழ் கீ-போர்ட், தமிழ் எழுத்துருக்கள் தொடர்பான பிரச்சினைகள் சார்ந்து விவாதங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

வளர்ச்சிக்கான அறிவிப்பு!

இப்படி ஒரு பலமான அஸ்திவாரத்தை எழுப்பிய பிறகு, 1999-2000-ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையில் மிக முக்கியமான ஓர் அறிவிப்பைச் செய்தார் கலைஞர்.

“பள்ளிகளில் கல்வி பயின்று வெளியே வரும் மாணவர்கள் அனைவரும் கணினி அறிவு பெற்றவர்களாக இருக்க வேண்டுமென்பது

அரசின் விழைவாகும். நிபுணர்களின் கருத்துகள் அடிப்படையில் பாடமுறையை உருவாக்கி, கணினியில் கற்பிப்பதில் தேர்ச்சி பெற்ற நிறுவனங்கள் மூலம், கணினிகளை நிறுவி, மாநிலம் முழுவதுமுள்ள 1,200 மேல்நிலைப் பள்ளிகளிலும் 11 மற்றும் 12 வகுப்புகளில் கணினியை விருப்பப் பாடமாக வழங்கும் திட்டம் வரும் கல்வியாண்டில் இருந்து தொடங்கப்படும். இதனால், ஒவ்வொரு பள்ளியிலும் சராசரி 40 மாணவர் என்ற அடிப்படையில், சுமார் 48 ஆயிரம் மாணவர்கள் ஆண்டுதோறும் மென்பொருள் துறையில் வேலை பெறும் வாய்ப்பிற்குத் தகுதியுடையவர்களாவார்கள்” என்று அறிவித்தார்.

தொடர்ந்து, 1999-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 5 அன்று, 666 அரசு மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் கணிப்பொறி மையங்கள் தொடங்கப்பட்டன. இதை அன்றைய குடியரசுத் துணைத்தலைவர் கிருஷ்ணகாந்த் தொடங்கி வைத்தார். சுமார் 112 கோடி ரூபாயில் சுமார் 30 ஆயிரம் மாணவர்கள் பயனடையும் வகையில், இந்த மையங்களைத் தொடங்கி வைத்து உரையாற்றிய கலைஞர் இப்படிச் சொன்னார்:

“இப்போது சில பள்ளிக்கூடங்களிலே கரும்பலகையே இல்லை. கணினி வேறா என்று யாராவது கேட்கக் கூடும். கணினிதான் இனிமேல் கரும்பலகைகளாக மாறும்”.

எவ்வளவு சத்தியமான வார்த்தைகள். இன்று தமிழ்நாட்டின் அரசுப் பள்ளிகள் ‘ஸ்மார்ட்’ வகுப்பறைகளாக மாறி வருவதற்கு கலைஞர் போட்ட அடித்தளம்தான் காரணம் என்பது வரலாற்று உண்மை..!

...வலம் வருவோம்

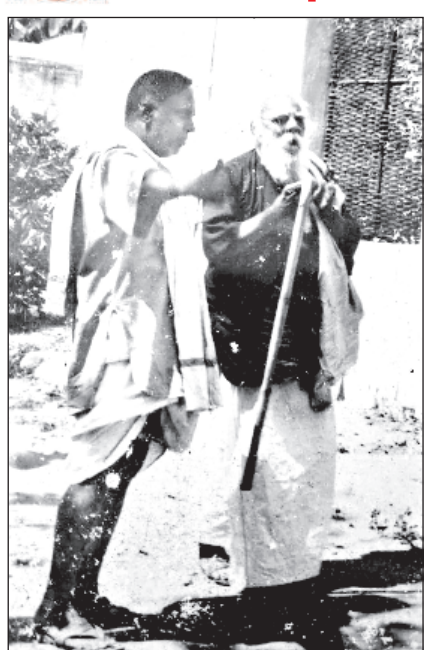
சாதாரண தொண்டரும் மதிக்க மாட்டார்!

“பா.ஜ.க. மாநிலத்தலைவர் பதவியில் இல்லாவிட்டால் சாதாரண தொண்டனாக பா.ஜ.க.வில் தொடர்வீர்களா?” என ஒரு பத்திரிகையாளர் கேட்டார். அண்ணாமலையில் கேட்கப்பட்ட சிறந்த கேள்விகளுள் ஒன்று அது! இந்தக் கேள்வியைக் கேட்டதற்காக அந்தப் பெண் பத்திரிகையாளரை மிக மோசமாக அவமதித்திருக்கிறார், கிரிமினல் அரசியல்வாதி அண்ணாமலை.

சுற்றி நின்ற எந்தப் பத்திரிகையாளரும் இந்தக் கேள்வியில் என்ன தவறு இருக்கிறது. சரியான கேள்விதானே என்று சொல்லவில்லை. அண்ணாமலை போன்ற அடிப்படை சமூக அறிவற்றவர்கள் பொது வெளியில் குறிப்பாக, பத்திரிகையாளர்களிடம் அடாவடியாக நடந்து கொள்வதற்கு காரணம் மொத்த ஊடகங்களும் ‘மோடி மீடியா’வாக மாறிப் போனதும், கனிமம், கல்வி போன்ற வணிகங்களில் ஈடுபடுவோர் தங்கள் தொழிலைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள ஊடக நிறுவனங்களை நடத்துவதுமே காரணம்.

இப்போது இந்தக் கேள்வியைக் கேட்டவர் பணியில் இருக்கிறாரா எனத் தெரியவில்லை. அண்ணாமலை தலைவரான பின்னர் பல சீனியர்களை ஓரம் கட்டியதோடு தன் கைத்தடிகளை மட்டுமே கட்சியில் வைத்து, அடாவடி செப்து கொண்டிருந்தார். அவர் பதவியில் இல்லாவிட்டால், தொண்டனாக அவரை எவரும் மதிக்கமாட்டார்கள் என்கிற யதார்த்தமான உண்மையை இந்தக் கேள்வி உடைத்துக் காட்டுகிறது. -பத்திரிகையாளர் அருள் எழிலன் ஃபேஸ்புக் பதிவு

பிள்ளாஷ்பேக்

குளிக்கச் செல்லும் பெரியார்!

1956-ஆம் ஆண்டு திருச்சி மாவட்டம், துறையூர், இந்தத் திணிப்பை எதிர்த்தும் ஆங்கிலம் ஆட்சிமொழியாகத் தொடரவும் தந்தை பெரியார் அவர்கள் தலைமையில் பேராட்டம் நடைபெற்றது. அப்போது, திருச்சிக்கு வருகை தந்த பெரியார், ஆசிரியராக இருந்த என் அசோகன் தாத்தாவைச் சந்தித்து, எங்களுடைய வீட்டில் தங்கியிருந்தார். இருவரும் நீண்ட நாள்களாகவும் இருந்தார்கள். வீட்டில் தங்கியிருந்த சமயத்தில் குளியலறைக்குச் செல்லும் வழியை என் தாத்தா திரு.பெருமான் அவர்கள் பெரியாரிடம் காட்டும்போது இந்தப் படம் எடுக்கப்பட்டதாக என் குடும்பத்தினர் சொல்லிக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். மிகவும் அரிய இந்தப் படத்தைக் கவனமாகப் பாதுகாத்து வருகிறேன்.

-வெ.அசோகன், முன்னாள் வங்கி ஊழியர், ஈரோடு.

இது போன்ற அரிய புகைப்படங்களை சிறு குறிப்புடன் எங்களுக்கு அனுப்புகள். அலைபேசி எண் அவசியம். அனுப்ப வேண்டிய முகவரி : அன்பகம், 614, அண்ணா சாலை, தேனாம்பேட்டை, சென்னை- 600 018. வான்லதுப் எண்: 90033-24473, மின்னஞ்சல் youthwing@dmk.in

கருவுலம்

குலக்கல்விக்கு எதிராகப் போராட்டம்!

1952-ஆம் ஆண்டு, சென்னை திருவான் மியூரில், ‘சலவைத் தொழிலாளர் மாநாடு’ நடைபெற்றது. அந்த நிகழ்ச்சியில் கலந்துகொண்ட அப்போதைய முதலமைச்சர் இராஜாஜி, தமிழ்நாட்டில் ‘குலக்கல்வி திட்டம்’ கொண்டு வரப்படும் எனக் குறிப்பிட்டார். “அவரவர் சாதித் தொழிலை அவரவர் செய்ய வேண்டும். எல்லா சாதியினரும் படிக்கவேண்டும் என்றால் – அத்தனை பேருக்கும் உத்தியோகம் எங்கே இருக்கிறது. ஆதலால், சாதி முறைதான் நல்லது” என்றார். அதன் பின்னர் கிராமப்புறங்களில் 6 ஆயிரம் பள்ளிக்கூடங்களையும் இழுத்து மூடினார். இந்தத் திட்டத்துக்கு எதிராக மிகப்பெரிய போராட்டத்தை முன்னெடுத்தார் தந்தை பெரியார்.

திராவிடத்தூஸ் வாழ்கிறோம்

260

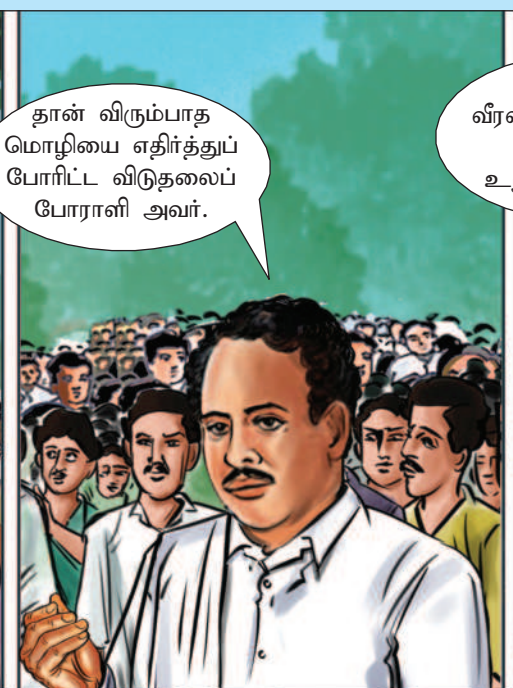
எழுத்து : கோவி.லெனின்
ஓவியம் : கி.சொக்கலிங்கம்

மூலக்கொத்தளம் சுடுகாடு.
அதோ படுத்திருக்கிறார் ஆத்திராவிடத் தோழன் நடராசன்.

இதயம் துடிப்பதை நிறுத்திவிட்டது. ரத்தம் ஓட்டத்தை நிறுத்திவிட்டது.

தான் விரும்பாத மொழியை எதிர்த்துப் போரிட்ட விடுதலைப் போராளி அவர்.

நடராசனின் வீரவாழ்வை நாமும் பின்பற்ற உறுதியேற்போம்.

தமிழ் வாழ்க.. இந்தி ஒழிக.. நடராசன் புகழ் ஓங்குக...

-வாழுவோம்